

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1352/2019
04.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Вукашиновић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Микица Срећковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5908/2017 од 03.10.2018. године, у седници одржаној 04.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5908/2017 од 03.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 1086/16 од 10.10.2017. године, исправљеном решењем истог суда П 1086/16 од 10.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да има право својине по основу заједничког стицања у брачној заједници са сада пок. ВВ, бив. из ..., са уделом од 90,73% на непокретностима на месту званом „...“ КО ... и то: ½ кп. бр. ..., земљиште под зградом површине 0.00.53 ха и земљиште уз зграду – објекат, површине 0.02.37 ха и ½ породичне стамбене зграде са гаражом, П+Пк, димензија 14,3 x 7,8 м, на означеној парцели. Ставом другим изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца и утврђено да тужилац има право својине са уделом од 50% на следећим покретним стварима: компресору са цревом за ваздух (од 10 бара са буретом од 10 литара са две главе), швајс апарату са боцом за гас, комплет кључева геодора од 20 до 50 мм, продужном каблу на котур – трофазни пресека 3 x 2,5 мм, дужине 20 м, великој брусници марке ..., малој брусници ..., стоној бушилици марке ..., машини за сечење метала са постољем марке ..., кирнеру за прање, шлајферици пресека 150 мм марке ..., пумпи за лакирање марке ..., комплету бургија за метал марке ... величине од 1 до 13 мм, три нарезнице за воду, четири столарске стеге величине од 0 до 500 мм, металном ражњу са постољем и електромотором и пиштољем на ваздух за одвртање и завртање брезона на точкови аутомобила, што је тужена дужна да тужиоцу ово право призна и преда утврђени својински удео путем деобе, а одбијен је, као неоснован захтев тужиоца за већи својински удео од досуђеног до удела од 100% и тужбени захтев да уместо предаје у државину наведених ствари тужила исплати тужиоцу противвредност

ствари у висини од 185.543,00 динара, са каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке усвојен је захтев тужиоца и утврђено да тужилац има право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ на следећим покретним стварима: комплет кухињи од четири висећа дела, три доња елемента и судопере, електричном шпорету марке ..., фрижидеру од 140 литара марке ..., вертикалном замрзивачу од 200 литара марке ..., веш машини марке ..., регалу дужине 3м и висине 2,20 м, дрвеном трепезаријском столу, шест тапацираних трепезаријских столица са наслоном, трокрилном шифоњеру ширине 2,40 м, каучу комбинација дрво – платно са наслонима, телевизору у боји Е 37 марке ..., музичкој линији марке ..., телефону са прикључком, лименој кади дужине 1,70м, бојлеру од 50 литара, водокотлићу керамичком, вц шољи беле боје, лавабоу са сталком ширине 70 цм, једноручној батерији за лавабо и једној ручној батерији за каду, што је тужена дужна да тужиоцу ово право призна и преда утврђени својински удео приликом деобе. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5908/2017 од 03.10.2018. године, укинута је првостепена пресуда у ставу првом и одбијајућем делу става другог изреке и одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да има право својине по основу заједничког стицања у брачној заједници са сада пок. ВВ, бив. из ..., са уделом од 90,73% на непокретностима на месту званом „...“ КО ... и то: $\frac{1}{2}$ кп. бр. 1553, земљиште под зградом површине 0.00.53 ха и земљишта уз зграду – објекат, површине 0.02.37 ха и $\frac{1}{2}$ породичне стамбене зграде са гаражом, П+Пк, димензија 14,3 x 7,8 м, на означеној парцели и одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да има право својине на следећим покретним стварима и то: компресору са цревом за ваздух (од 10 бара са буретом од 10 литара са две главе), швајс апарату са боцом за гас, комплет кључева геодора од 20 до 50 мм, продужном каблу на котур – трофазни пресека 3 x 2,5 мм, дужине 20 м, великој брусици марке ..., малој брусици ..., стоној бушилици марке ..., машини за сечење метала са постољем марке ...GER, кирнеру за прање, шлајферици пресека 150 мм марке ..., пумпи за лакирање марке ..., комплету бургија за метал марке ... величине од 1 до 13 мм, три нарезнице за воду, четири столарске стеге величине од 0 до 500 мм, металном ражњу са постољем и електромотором и пиштољем на ваздух за одвртање и завртање брезона на точковима аутомобила за већи удео од утврђеног правноснажном пресудом Основног суда у Зајечару П 1086/16 од 10.10.2017. године до траженог удела од 100% као и захтев да му тужена уместо предаје у државину наведених ствари исплати противвредност у висини од 185.543,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у складу са чланом 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је у поступку пред другостепеним судом дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба Закона о парничном поступку, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Неосновани су наводи ревизије да је другостепени суд починио битну повреду одредаба парничног поступка, јер је извео

доказ саслушањем тужене у својству парничне странке, а да није позвао тужиоца нити га о томе обавестио, с обзиром да из списка следи да другостепени суд није извео доказ саслушањем парничних странака.

Према чињеничном стању утврђеном пред првостепеним и другостепеним судом, тужилац и сада пок. ВВ, мајка тужене, засновали су брачну заједницу августа 1992. године, која је трајала до маја 2006. године. За време трајања брачне заједнице тужилац је са мајком тужене живео у ..., био је у радном односу и радио као ..., док је мајка тужене за све време трајања брачне заједнице радила као неквалификовани радник, ван радног односа, на пословима одржавања хигијене и сличним пословима, при чему је обављала и послове у домаћинству. Тужилац из претходног брака има двоје деце, према којима је имао доспеле обавезе издржавања, које је измирио током трајања брачне заједнице са мајком тужене. Тужилац и мајка тужене су заједничким средствима, оствареним радом у ..., купили парцелу и на истој саградили стамбену зраду, која је стављена под кров маја 1998. године, а усељена крајем 1999. године. На непокретностима коју чини кп. бр. ... са објектима, уписани су тужилац и мајка тужене са $\frac{1}{2}$ дела. Грађевинска вредност стамбене зраде и парцеле према стању на дан фактичког престанка брачне заједнице тужиоца и мајке тужене, а према ценама на дан давања налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке је 4.905.315,00 динара. Током трајања брачне заједнице тужиоца са мајком тужене, исти су заједничким радом стекли и покретне ствари ближе наведене у изреци пресуде, од којих су неке куповане нове, а неке половне и то претежно у Правноснажном пресудом донетом током поступка утврђен је удео тужиоца од 50% на предметним покретним стварима.

Првостепеном пресудом одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу стицања у брачној заједници са мајком тужене сувласник са уделом од 90,73% на $\frac{1}{2}$ предметних непокретности, захтев тужиоца у погледу покретних ствари преко утврђеног удела од 50%, као и захтев којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати противвредност покретних ствари у висини од 185.543,00 динара, јер је првостепени суд сматрао да из утврђеног чињеничног стања не следи да је допринос тужиоца у стицању заједничке имовине већи од доприноса мајке тужене.

Другостепени суд је након одржане расправе укинуо првостепену пресуду, и одлучио о захтевима тужиоца, тако што је одбио захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да има право својине по основу заједничког стицања у брачној заједници са мајком тужене са уделом од 90,73% на $\frac{1}{2}$ предметних непокретности и захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да има већи удео од 50% на предметним покретним стварима, као и да му тужена исплати противвредност покретних ствари, применом члана 171. став 1, 176. став 1. и 177. Породичног закона, јер је сматра да су тужилац и мајка тужене извршили деобу заједничке имовине, јер су у јавни регистар права на непокретностима уписана на тужиоца и мајку тужене, као сувласника на одређеним уделима, а да из утврђеног чињеничног стања не следи да је допринос тужиоца у стицању заједничке имовине, како на непокретним стварима, тако и на покретним стварима већи од доприноса мајке тужене и да тужилац није доказао да је покретне ствари стекао искључиво својим средствима за обављање своје делатности.

По оцени Врховног касационог суда побијаном пресудом правилно је примењено материјално право.

Према одредбама Породичног закона имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину (члан 171. став 1. закона). Сматра се да су супружници извршили деобу заједничке имовине ако су у јавни регистар права на непокретностима уписана на оба супружника као сувласника на одређеним уделима (члан 176. став 1. закона). Претпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки (члан 180. став 2. закона). Већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине (члан 180. став 3. закона).

Када се пође од цитираних одредби Породичног закона и утврђеног да је тужилац са мајком тужене био у брачној заједници од 1992. године до маја 2006. године, да су живели и радили у ..., где су остваривали приходе и да су у току трајања брачне заједнице купили предметну парцелу, на којој су саградили стамбени објекат, који је уселин крајем 1999. године, да су на непокретностима у лист непокретности уписани са по $\frac{1}{2}$ дела, то је другостепени суд правилно закључио да се има сматрати да су тужилац и мајка тужене извршили деобу заједничке имовине током трајања брачне заједнице, јер су у јавни регистар права на предметним непокретностима уписана на оба супружника, као сувласника на одређеним уделима, а тужилац није доказао да је његов удео у стицању већи, са којих разлога се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права и већи допринос тужиоца у стицању заједничке имовине. Тужилац није доказао да је његов допринос у стицању заједничке имовине већи, иако је изведен доказ вештачењем, с обзиром да је изведен доказ вештачењем од стране судског вештака пољопривредне струке, на предлог тужиоца, а који судски вештак није одговарајуће струке када је у питању допринос у стицању заједничке имовине, па је стога правилно одбијен предлог тужиоца од стране другостепеног суда да се на околност стицања у брачној заједници изведе доказ вештачењем од стране судског вештака одговарајуће струке, јер се такав предлог не може поднети пред другостепеним судом, односно у поступку по жалби. Стога је правилан закључак другостепеног суда да је допринос тужиоца и мајке тужене у стицању покретних ствари једнак и да се неосновано ревизијом указује на остварена висока примања тужиоца током трајања брачне заједнице, те да је стога његов допринос у стицању знатно већи, осим тога приходи из зараде су само један од критеријума код утврђивања удела у заједнички стеченој имовини током трајања брачне заједнице, у овом случају правилно је вреднован допринос мајке тужене у стицању заједничке имовине, с обзиром да је утврђено да су тужилац и мајка тужене живели и радили у ... за све време трајања брачне заједнице, да је мајка тужене обављала и послове у домаћинству, а тужилац имао обавезу да издржава своје двоје деце из претходног брака. Неосновано се ревизијом указује да покретне ствари служе за обављање делатности тужиоца и да су стога његова искључива својина, с обзиром да то не произлази из утврђеног чињеничног стања.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић